

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 1 juni 2005

Nr 353—359

INNEHÅLL

Nr		Sidan
353	Lag om ändring av 5 och 10 § i lagen om koncession för fordonsbesiktning	2211
354	Kommunikationsministeriets förordning om ändring av trafikministeriets beslut om tilläggsutbildning för fordonsbesiktningspersonal	2213
355	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets beslut om anskaffning, trygg användning och besiktning av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete	2215
356	Statsrådets förordning om EG-typgodkännande av traktorer och av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till traktorer	2217
357	Kommunikationsministeriets förordning om ändring av 60 och 64 § i kommunikationsministeriets förordning om traktorer, motorredskaps, terrängfordons, till dem hörande släpvagnars samt släpanordningars konstruktion och utrustning	2227
358	Försvarsministeriets förordning om ändring av 11 § i försvarsministeriets arbetsordning	2228
359	Utrikesministeriets förordning om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer	2229

Nr 353

Lag

om ändring av 5 och 10 § i lagen om koncession för fordonsbesiktning

Given i Helsingfors den 27 maj 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 23 december 1998 om koncession för fordonsbesiktning (1099/1998)
5 och 10 § som följer:

5 §

Sökandens sakkännedom

Den som söker koncession anses vara sakkunnig, om för besiktningsstället har anmälts en behörig person som svarar för besiktningsverksamheten.

Som bevis på behörigheten förutsätts att den som svarar för besiktningsverksamheten som grundutbildning skall ha avlagt minst examen vid biltekniska studielinjen vid en teknisk läroanstalt eller motsvarande lämplig examen på teknikernivå. Som tilläggsutbildning förutsätts sådan utbildning för periodisk besiktning (besiktarexamen) och specialut-

bildning som motsvarar koncessionens omfattning samt i anslutning därtill praktisk erfarenhet och periodiskt återkommande fortbildning i syfte att upprätthålla yrkesskickligheten.

10 §

Behörighetsvillkor för personer som utför besiktningar

Den som utför besiktningar skall som grundutbildning ha avlagt minst examen vid biltekniska studielinjen vid en teknisk läroanstalt eller motsvarande lämplig examen på teknikernivå. Som tilläggsutbildning förut-

RP 18/2005
KoUB 7/2005
RSv 37/2005

sätts sådan utbildning för periodisk besiktning (besiktarexamen) och specialutbildning som motsvarar besiktningssuppgifterna samt i anslutning därtill praktisk erfarenhet och periodiskt återkommande fortbildning i syfte att upprätthålla yrkesskickligheten.

Den som vid en yrkeshögskola har genomfört minst grundstudier i bilteknik inom utbildningsprogrammet för bilteknik eller inom något annat motsvarande lämpligt utbildningsprogram samt avlagt besiktarexamen som motsvarar besiktningar och genomfört praktik i samband med den, får utföra periodiska besiktningar av fordon vars tillåtna

totalmassa i bruk och vid registrering är högst 3,5 ton. När en sådan person utför besiktningar skall en i 1 mom. avsedd person som utför besiktningar vara närvarande på besiktningssället. Rätten enligt detta moment att utföra besiktningar är i kraft ett år från det att besiktarexamen har avlagts.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2005.

En person som när denna lag träder i kraft uppfyller de behörighetsvillkor som krävs av den som svarar för besiktningens verksamhet eller utför besiktningar anses uppfylla de behörighetsvillkor som anges i 5 och 10 §.

Helsingfors den 27 maj 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Nr 354

Kommunikationsministeriets förordning**om ändring av trafikministeriets beslut om tilläggsutbildning för fordonsbesiktningspersonal**

Given i Helsingfors den 27 maj 2005

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut

ändras i trafikministeriets beslut av den 19 februari 1999 om tilläggsutbildning för fordonsbesiktningspersonal (201/1999) 2 §, 3 § 1 mom. och 4 §, av dem 3 § 1 mom. sådant det lyder i förordning 1261/2002 och 4 § sådan den lyder i förordning 783/2000, som följer:

2 §

Definitioner

I detta beslut avses med

a) *koncessionslagen* lagen om koncession för fordonsbesiktning (1099/1998),

b) *grundutbildning* sådan grundutbildning som avses i 5 § och 10 § 1 mom. i koncessionslagen,

c) *närundervisning* undervisning som ges i en utbildningslokal där eleven är närvarande,

d) *lätta fordon* fordon vars största tillåtna totalmassa vid användning och registrering är högst 3,5 ton,

e) *tunga fordon* fordon vars största tillåtna totalmassa vid användning och registrering är mer än 3,5 ton,

f) *utbildningskommissionen* den utbildningskommission för besiktningsverksamheten som Fordonsförvaltningscentralen tillsätter.

3 §

Utbildningens syfte och uppbyggnad

1. Syftet med *årsbesiktningsutbildningen* är att ge en person som ämnar etablera sig i besiktningsbranschen färdigheter att utföra periodisk besiktning av fordon på det sätt som

bestämmelser och anvisningar förutsätter (*introduktionsutbildning*). Årsbesiktningsutbildningen består av

a) en allmän period,

b) en utbildningsperiod för besiktning av lätta fordon (*besiktarexamen för periodisk besiktning av lätta fordon*), och

c) en utbildningsperiod för besiktning av tunga fordon (*besiktarexamen för periodisk besiktning av tunga fordon*).

4 §

Inträdeskrav till årsbesiktningsutbildning

1. Inträdeskrav till den allmänna perioden inom årsbesiktningsutbildningen är påbörjad grundutbildning.

2. Inträdeskrav till utbildningsperioden för besiktning av lätta fordon är att personen i fråga har avlagt grundutbildning eller den del av grundutbildningen som avses i 10 § 2 mom. i koncessionslagen, har blivit godkänd i den allmänna perioden samt har verkstads-erfarenhet i fordonsbranschen eller motsvarande erfarenhet under minst sex månader.

3. Inträdeskrav till utbildningsperioden för besiktning av tunga fordon är att personen i fråga har blivit godkänd i utbildningsperioden

2214

Nr 354

för besiktning av lätta fordon och har minst sex månaders praktisk erfarenhet av besiktning av lätta fordon.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2005.

Helsingfors den 27 maj 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Trafikråd Kari Saari

Nr 355

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets beslut om anskaffning, trygg användning och besiktning av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete**

Given i Helsingfors den 19 maj 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *upphävs* i statsrådets beslut av den 25 november 1998 om anskaffning, trygg användning och besiktning i av maskiner och annan arbetsutrustning som används i arbete (856/1998) 31 § 2 mom.,

ändras rubriken på 31 § samt *fogas* till förordningen nya 31 a—d § som följer:

31 §

Förarhytt på maskin

Rörliga skogsmaskiner (skogstraktorer) och grävmaskiner skall vara försedda med en väderbeständig och stabil skyddshytt som är säkert fastmonterad.

31 a §

Förarhytt på traktor

En traktor som används under köldperioden skall vara utrustad med en sluten, uppvärmbar och köldbästandig skyddshytt. Skyddshyttens bärande konstruktion (ROPS) skall överensstämma med de krav som gäller den på det sätt som därom särskilt bestäms.

31 b §

Användning av traktor i skogsarbete

En traktor som används i skogsarbete, virkesdrivning eller andra liknande uppgifter skall vara utrustad med en skyddshytt enligt 31 a § och, vid användning som lastare, med

tillräckligt hållbara fönster eller fönsterskydd och tak.

I förarhytten får inte finnas oskyddade hydraulslangar under tryck.

När traktorn används som lastare skall sätet kunna vändas så att användaren vid behov kan sitta i riktning mot lastkranens manöveranordningar och arbetsområde på det sättet att arbetet kan utföras enligt de ergonomiska krav som avses i rådets direktiv 95/63/EG om ändring av direktiv 89/655/EEG om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särskilda direktivet i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) eller i nationella verkställighetsbestämmelser som meddelats i överensstämmelse med direktivet.

31 c §

Små traktorer

På traktorer med en motoreffekt på högst 30 kilowatt tillämpas inte 31 a och b §, förutsatt att arbetstagarens säkerhet har beaktats genom andra åtgärder.

31 d §

Körning på is eller sank underlag

En traktor som utrustats med en sluten förarhytt får inte köras på is eller på kärrmark eller på andra liknande sank underlag, om inte förarhytten har en nödutgång som motsvarar rådets direktiv 80/720/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarutrymme, tillträde till förarplats samt

Helsingfors den 19 maj 2005

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

dörrar och fönster på jordbruks- eller skogstraktorer med hjul.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 30 april 1997 om användning av EEG-typgodkända traktorer i farliga förhållanden (434/1997).

Regeringssekreterare Helena Korpinen

Nr 356

Statsrådets förordning**om EG-typgodkännande av traktorer och av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till traktorer**

Given i Helsingfors den 19 maj 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 5 § 2 mom. i lagen av den 26 november 2004 om vissa tekniska anordningars överensstämmelse med gällande krav (1016/2004) samt 38 § 2 mom. och 40 § 1 mom. i fordonslagen (1090/2002) av den 11 december 2002, av dem det senare lagrummet sådant det lyder i lag 1328/2004:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på EG-typgodkännande av traktorer, släpvagnar eller utbytbara dragna maskiner vilkas högsta konstruktionsmässiga hastighet är minst 6 km/h och som är tillverkade i en eller flera etapper och avsedda att användas inom jord- och skogsbruk samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon.

Denna förordning tillämpas även på EG-typgodkännande i flera etapper av icke färdigbyggda och etappvis färdigbyggda fordon.

Förordningen tillämpas dock inte på utbytbara maskiner som helt saknar kontakt med marken under vägtransport och inte heller på de nationellt typgodkända trafiktraktorer som avses i 14 § i fordonslagen (1090/2002).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *direktivet om typgodkännande* Europa-

parlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2004/66/EG,

2) *särdirektiv* ett eller flera direktiv som anges i bilagan till denna förordning,

3) *EG-typgodkännande* ett förfarande genom vilket en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) intygar att fordonstypen uppfyller de tekniska kraven i direktivet om typgodkännande eller att ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet uppfyller de tekniska kraven i ett särdirektiv,

4) *EG-typgodkännande i flera etapper* ett förfarande genom vilket en eller flera EES-stater intygar att en fordonstyp som beroende av det konstruktionsstadium den befinner sig i är icke färdigbyggd eller etappvis färdigbyggd uppfyller de tekniska kraven i direktivet om typgodkännande,

5) *fordon* en färdigbyggd, icke färdigbyggd eller etappvis färdigbyggd traktor, släpvagn eller utbyttbar dragen maskin avsedd att användas inom jord- och skogsbruk,

6) *fordonskategori* en grupp av fordon där alla fordon har samma egenskaper i fråga om utformning,

7) *fordonstyp* fordon inom samma fordonskategori hos vilka de huvudaspekter som avses i bilaga II kapitel A i direktivet om typgodkännande är identiska; en fordonstyp får förekomma i de varianter och olika versioner som anges i bilaga II kapitel A,

8) *traktor* ett sådant fordon som definieras i 14 § i fordonslagen,

9) *släpvagn* ett fordon som släpas och är avsett att användas inom jord- och skogsbruk och som främst är avsett för transport av last och konstruerat för att sammankopplas med en traktor för utnyttjande i jord- och skogsbruk,

10) *utbyttbar dragen maskin* ett fordon som släpas och är avsett att användas inom jord- och skogsbruk och som är konstruerat för att dras av en traktor och som ändrar traktorns funktionssätt eller utökar det med en ny funktion,

11) *grundfordon* ett icke färdigbyggt fordon vars identifieringsmärkning bevaras under alla etapper i processen för ett EG-typgodkännande i flera etapper,

12) *icke färdigbyggt fordon* ett fordon vars förfärdigande kräver åtminstone ytterligare en etapp för att det skall kunna uppfylla kraven i direktivet om typgodkännande,

13) *etappvis färdigbyggt fordon* ett fordon som genomgått den sista etappen i processen för ett EG-typgodkännande i flera etapper och som uppfyller kraven i direktivet om typgodkännande,

14) *system* apparatur, såsom bromssystem eller avgasreningssystem, som utgör en väsentlig del av fordonet och som i allmänhet inte kan lösgöras i separata komponenter,

15) *komponent* en anordning avsedd att ingå i ett fordon, såsom en strålkastare, som kan lösgöras från eller installeras i fordonet och som kan typgodkännas separat,

16) *separat teknisk enhet* en anordning avsedd att ingå i ett fordon, såsom en motor, som hänför sig till en viss fordonstyp och som kan typgodkännas separat eller som en del av fordonstypen,

17) *intyg om överensstämmelse* det dokument som avses i bilaga III till direktivet om typgodkännande och som tillhandahålls av

tillverkaren för att intyga att ett fordon som har godkänts i enlighet med denna förordning motsvarar alla bestämmelser som är tillämpliga vid tiden för tillverkningen och i vilket det konstateras att fordonet kan inregistreras eller tas i bruk i alla medlemsstater utan kompletterande inspektion,

18) *tillverkare* den som är ansvarig inför typgodkännandemyndigheten för alla moment i typgodkännandeprocessen och för att produktionen sker i överensstämmelse med kraven; tillverkaren behöver inte vara direkt delaktig i alla stadier av produktionen av ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet,

Ett sådant EG-typgodkännande av system, komponenter och separata tekniska enheter som avses ovan i 1 mom. 3 och 4 punkten jämföras med typgodkännanden baserade på E-reglementen i enlighet med den överenskommelse om förenhetligande av villkoren för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976) som ingåtts av FN:s ekonomiska kommission för Europa samt med typgodkännanden som baserar sig på standardiserade OECD-koder, så som bestäms i direktivet om typgodkännande.

2 kap.

Ansökan om och beviljande av EG-typgodkännande

3 §

Ansökan om EG-typgodkännande av fordon

Tillverkaren skall lämna in ansökan om EG-typgodkännande till typgodkännandemyndigheten i en EES-stat. I Finland skall ansökan lämnas in till Fordonsförvaltningscentralen. Till ansökan skall underlag bifogas i vilka de uppgifter som krävs enligt bilaga I till direktivet om typgodkännande ingår. Dokumenten skall stå till typgodkännandemyndighetens förfogande fram till den dag då EG-typgodkännande beviljas eller ansökan om EG-typgodkännande avslås. Ansökan för ett och samma fordon får inte lämnas in till

typgodkännandemyndigheten i fler än en EES-stat.

4 §

Fordonstyper som skall godkännas

Om inte annat följer av 10 § 1 mom. skall Fordonsförvaltningscentralen bevilja ett fordon EG-typgodkännande om

1) det motsvarar de uppgifter som anges i det informationsdokument som följer mall A i bilaga I till direktivet om typgodkännande och

2) det uppfyller de tekniska krav som ställs genom särdirektiv.

De tekniska krav som ställs genom särdirektiv kontrolleras genom de tekniska tjänster som har godkänts i enlighet med 47 § 1 mom. i fordonslagen.

5 §

Etappvis typgodkännande

Tillverkaren skall i det första skedet för ett godkännande lämna in ansökan om EG-typgodkännande till typgodkännandemyndigheten i en EES-stat. I Finland skall ansökan lämnas in till Fordonsförvaltningscentralen. Till ansökan skall bifogas de delar av underlagen och intyg över EG-typgodkännande som motsvarar det konstruktionsstadium som fordonet befinner sig i vid tidpunkten för ansökan.

Tillverkaren skall inför den andra etappen eller de därpå följande etapperna i godkännandeprocessen tillstålla typgodkännandemyndigheten de delar av underlagen och intyg över EG-typgodkännande som motsvarar det konstruktionsstadium som fordonet befinner sig i vid tidpunkten för ansökan samt ett exemplar av det intyg över EG-typgodkännande som beviljats det icke färdigbyggda fordonet i föregående etapp. Därutöver skall tillverkaren lämna in en detaljerad förteckning över de ändringar och tillägg som har gjorts till det icke färdigbyggda fordonet.

6 §

Fordon som skall godkännas etappvis

Om inte annat följer av 10 § 1 mom. skall

Fordonsförvaltningscentralen bevilja EG-typgodkännande för fordon som motsvarar de uppgifter som givits i underlagen och som uppfyller de tekniska krav som ställs i de särdirektiv som anges i bilagan till denna förordning.

7 §

Ansökan om EG-typgodkännande av system, komponenter och separata tekniska enheter

Tillverkaren skall lämna in ansökan gällande EG-typgodkännande av system, komponent eller separat teknisk enhet till typgodkännandemyndigheten i en EES-stat. I Finland skall ansökan lämnas in till Fordonsförvaltningscentralen. En separat ansökan skall lämnas in för varje typ som skall godkännas. Till ansökan bifogas underlag i enlighet med tillämpligt särdirektiv. Underlagen skall stå till typgodkännandemyndighetens förfogande fram till den dag då EG-typgodkännande beviljas eller ansökan om EG-typgodkännande avslås.

Det typgodkännande som avses i 1 mom. beviljas i enlighet med bestämmelserna i särdirektiv.

8 §

System, komponenter och separata tekniska enheter som skall godkännas

Om inte annat följer av 10 § 1 mom. skall Fordonsförvaltningscentralen bevilja EG-typgodkännande för system, komponent eller separat teknisk enhet i fråga om alla typer av system, komponenter eller separata tekniska enheter som motsvarar uppgifterna i underlagen och som uppfyller de tekniska kraven i de tillämpliga särdirektiv som finns förtecknade i kapitel B i bilaga II till direktivet om typgodkännande.

9 §

Intyg om överensstämmelse och EG-typgodkännandemärke

Bestämmelser om intyg om överensstämmelse och användning av EG-typgodkännandemärke finns i 41 § i fordonslagen.

Om det ingår begränsningar gällande användningen i intyget över EG-typgodkännande skall tillverkaren till varje system, komponent eller separat teknisk enhet som godkänts bifoga detaljerade uppgifter om begränsningarna.

3 kap.

Meddelande om EG-typgodkännanden, typgodkännandemyndighet och tekniska tjänster

10 §

Meddelande till kommissionen och andra EES-stater

Om Fordonsförvaltningscentralen avslår en sådan ansökan som avses i 3, 5 eller 7 § med motiveringen att fordonstypen utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten, miljön eller säkerheten i arbetet skall Fordonsförvaltningscentralen omedelbart underrätta kommissionen och typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna om beslutet och grunderna för beslutet.

Fordonsförvaltningscentralen skall inom en månad efter att beslut fattats sända en kopia av varje utfärdat intyg om EG-typgodkännande som gäller godkännande av, vägran att godkänna eller återkallande av ett godkännande av en fordonstyp till typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna.

Fordonsförvaltningscentralen skall varje månad sända typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna en förteckning över alla uppgifter som bilaga IV till direktivet om typgodkännande kräver i fråga om de EG-typgodkännanden av system, komponenter och separata tekniska enheter som Fordonsförvaltningscentralen har beviljat, förvägrat eller återkallat under månaden i fråga.

Fordonsförvaltningscentralen skall en gång om året tillstålla kommissionen och de övriga EES-staterna en förteckning över undantag från en eller flera bestämmelser i ett eller flera särdirektiv som beviljats sådana fordonstyper som avses i 14—16 §.

11 §

Meddelande om EG-typgodkännandemyndigheter och tekniska tjänster

Social- och hälsovårdsministeriet skall meddela kommissionen och de övriga EES-staterna att Fordonsförvaltningscentralen är EG-typgodkännandemyndighet i Finland, samt meddela dennas adress och ansvarsområden.

Kommunikationsministeriet skall meddela kommissionen och de övriga EES-staterna kontaktuppgifterna till de tekniska tjänster ministeriet har godkänt samt meddela för vilka provningsförfaranden tjänsterna har utsetts.

Bestämmelser om vilka krav som ställs på de tekniska tjänsterna finns i 47 § 1 mom. i fordonslagen.

4 kap.

Ändring av uppgifter gällande EG-typmärkning

12 §

Ändringar av typgodkännanden

Om ett typgodkännande ändras på grund av att ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet har ändrats uppdaterar Fordonsförvaltningscentralen det tekniska underlaget och dess index efter att ha fått uppgifter om dessa ändringar från tillverkaren.

Om det är fråga om en utvidgning av ett ursprungligt typgodkännande skall myndigheten förse intyget med ett utvidgningsnummer genom vilket syftet med utvidgningen och datumet för den nya publiceringen klart framgår.

Ändringar i det tekniska underlaget och dess index görs och utvidgningsnummer utfärdas endast om resultaten av utförda provningar och kontroller visar att kraven för typgodkännande har uppfyllts.

5 kap.

Säkerställande av överensstämmelse med kraven

13 §

Åtgärder i anslutning till produktionens överensstämmelse med kraven och bristande överensstämmelse hos en typ

Om Fordonsförvaltningscentralen har beviljat typgodkännande skall den i den mån det är nödvändigt och vid behov i samarbete med typgodkännandemyndigheterna i de övriga EES-staterna säkerställa att de serietillverkade fordonen, komponenterna, systemen eller separata tekniska enheterna stämmer överens med den godkända typen på det sätt som anges i 45 § i fordonslagen.

Om typgodkännandemyndigheten i en annan EES-stat underrättar Fordonsförvaltningscentralen om att ett fordon, en komponent, ett system eller en separat teknisk enhet som Fordonsförvaltningscentralen har godkänt inte stämmer överens med EG-typgodkännandet skall Fordonsförvaltningscentralen handla i enlighet med 1 mom. så snabbt som möjligt, dock senast sex månader efter underrättelsen.

Bestämmelser om åtgärder som Fordonsförvaltningscentralen skall vidta när en typ inte stämmer överens med kraven finns i 42—44 § i fordonslagen.

6 kap.

Undantag i fråga om godkännande av sådana fordonstyper som avses i kap. 2

14 §

Provisoriskt EG-typgodkännande för fordonstyper, system, komponenter eller separata tekniska enheter

Fordonsförvaltningscentralen kan på begäran av tillverkaren bevilja provisoriskt EG-typgodkännande för en fordonstyp, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet som avviker från kraven i ett särdirektiv.

Fordonsförvaltningscentralen skall i fråga om ett sådant provisoriskt EG-typgodkännande som avses i 1 mom. inom en månad efter att ansökan inkommit tillstålla kommissionen och de övriga EES-staterna ett intyg över typgodkännande jämte bilagor samt dokumentation där motiveringen till beslutet framgår. Efter att kommissionen har behandlat ansökan fattar Fordonsförvaltningscentralen det slutgiltiga beslutet gällande ansökan.

Ett provisoriskt EG-typgodkännande skall gälla i minst tre år. Detta typgodkännande kan på begäran av en medlemsstat förlängas genom beslut av kommissionen.

Fordonsförvaltningscentralen skall göra ett i denna paragraf avsett provisoriskt EG-typgodkännande permanent när ett nytt särdirektiv har utfärdats om saken och detta har trätt i kraft.

15 §

Typgodkännande av små serier och beviljande av undantag för de sista fordonen i en serie

Fordonsförvaltningscentralen kan på begäran av tillverkaren och av särskilda skäl bevilja undantag från de krav som anges i de särdirektiv som finns som bilaga till denna förordning åt fordon som tillverkas i små serier om undantaget inte äventyrar säkerheten i arbetet.

Antalet fordon av samma typ som tillverkas i små serier och som registreras, saluförs eller tas i bruk i Finland får per år vara högst det som anges i tabellen i avsnitt A i bilaga V till direktivet om typgodkännande.

Fordonsförvaltningscentralen skall lämna meddelande om typgodkännande av fordon som tillverkas i små serier till kommissionen och övriga EES-stater som tillverkaren har uppgett. Om Fordonsförvaltningscentralen tar emot ett sådant meddelande från en annan EES-stat skall den inom tre månader besluta om den godkänner registrering av fordon av denna typ. Om Fordonsförvaltningscentralen godkänner registrering skall den samtidigt besluta om för hur många fordon av samma typ ett EG-godkännande skall tillåtas.

Bestämmelser om beviljande av undantag för de sista fordonen i en serie finns i 69 § i fordonslagen.

16 §

Fordon avsedda för särskilt ändamål

Fordonsförvaltningscentralen kan på tillverkarens begäran bevilja undantag från tillämpning av en eller flera bestämmelser i ett eller flera särdirektiv om saken gäller fordon avsedda att användas av försvarsmakten, befolkningsskydds- och brandförsvarens enheter eller motsvarande enheter inom ordningsväsendet förutsatt att säkerheten i arbetet inte äventyras.

17 §

Undantagsförfarande vid registrering, försäljning och ibruktagande

Bestämmelser om Fordonsförvaltningscentralens rätt att förvägra registrering av en fordonstyp på grund av allvarlig säkerhetsrisk i fråga om trafiksäkerhet eller arbetarskydd finns i 67 § i fordonslagen.

Bestämmelser om social- och hälsovårdsministeriets rätt att med stöd av de skäl som anges i 1 mom. förbjuda försäljning och ibruktagande av en fordonstyp finns i 15 a—d § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

Fordonsförvaltningscentralen kan förbjuda en permanent registrering av sådana icke färdigbyggda fordon som avses i 5 § tills de är färdigbyggda, även om försäljning av dessa fordon är tillåten.

Helsingfors den 19 maj 2005

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

7 kap.

Särskilda bestämmelser

18 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 9 augusti 2001 om EG-typgodkännande av traktorer (716/2001).

Förordningen tillämpas på fordonskategorierna T₄, T₅, C, R och S från och med en tidpunkt som särskilt bestäms genom förordning efter det att alla de särdirektiv som avses i bilaga II till direktivet om typgodkännande har trätt i kraft.

Fordonsförvaltningscentralen kan dock utan hinder av vad som bestäms i 3 mom. på tillverkarens begäran tillämpa denna förordning på en ny fordonstyp såvida alla särdirektiv som gäller typen i fråga har utfärdats.

Kommissionens direktiv 2005/13/EG som anges i bilagan till denna förordning tillämpas från och med den 1 januari 2006.

Denna förordning tillämpas från och med den 1 juli 2009 på alla fordon som tillhör fordonskategorierna T₁, T₂ och T₃ och som tas i bruk för första gången.

Regeringssekreterare Helena Korpinen

Rådets direktiv 74/151/EEG I-VI; EGT nr L 084, 28.3.1974, s. 25—32

Rådets direktiv 74/152/EEG 1—2 punkt; EGT nr L 084, 28.3.1974, s. 33—35

Rådets direktiv 74/346/EEG; EGT nr L 191, 15.7.1974, s. 1—4

Rådets direktiv 74/347/EEG; EGT nr L 191, 15.7.1974, s. 5—10

Rådets direktiv 75/321/EEG; EGT nr L 147, 9.6.1975, s. 24—27

- Rådets direktiv 75/322/EEG; EGT nr L 147, 9.6.1975, s. 28—37
Rådets direktiv 76/115/EEG; EGT nr L 024, 30.1.1976, s. 6—26
Rådets direktiv 76/432/EEG; EGT nr L 122, 8.5.1976, s. 1—4
Rådets direktiv 76/763/EEG; EGT nr L 262, 27.9.1976, s. 135—138
Rådets direktiv 77/311/EEG; EGT nr L 105, 28.4.1977, s. 1—9
Rådets direktiv 77/536/EEG; EGT nr L 220, 29.8.1977, s. 1—37
Rådets direktiv 78/764/EEG; EGT nr L 255, 18.9.1978, s. 1—39
Rådets direktiv 78/933/EEG; EGT nr L 325, 20.11.1978, s. 16—42
Rådets direktiv 79/532/EEG; EGT nr L 145, 13.6.1979, s. 16—19
Rådets direktiv 79/533/EEG; EGT nr L 145, 13.6.1979, s. 20—22
Rådets direktiv 79/622/EEG; EGT nr L 179, 17.7.1979, s. 1—30
Kommissionens direktiv 79/1073/EEG; EGT nr L 331, 27.12.1979, s. 20—23
Rådets direktiv 80/720/EEG; EGT nr L 194, 28.7.1980, s. 1—11
Rådets direktiv 81/575/EEG; EGT nr L 209, 29.7.1981, s. 30—31
Kommissionens direktiv 82/318/EEG; EGT nr L 139, 19.5.1982, s. 9—16
Rådets direktiv 82/890/EEG; EGT nr L 378, 31.12.1982, s. 45—46
Kommissionens direktiv 82/953/EEG; EGT nr L 386, 31.12.1982, s. 31—38
Kommissionens direktiv 83/190/EEG; EGT nr L 109, 26.4.1983, s. 13—24
Rådets direktiv 86/297/EEG; EGT nr L 186, 8.7.1986, s. 19—25
Rådets direktiv 86/298/EEG; EGT nr L 186, 8.7.1986, s. 26—63
Rådets direktiv 86/415/EEG; EGT nr L 240, 26.8.1986, s. 1—18
Rådets direktiv 87/354/EEG; EGT nr L 192, 11.7.1987, s. 43—45
Rådets direktiv 87/402/EEG; EGT nr L 220, 8.8.1987, s. 1—43
Kommissionens direktiv 88/410/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 27—29
Kommissionens direktiv 88/411/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 30
Kommissionens direktiv 88/412/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 31
Kommissionens direktiv 88/413/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 32—33
Kommissionens direktiv 88/414/EEG; EGT nr L 200, 26.7.1988, s. 34—36
Kommissionens direktiv 88/465/EEG; EGT nr L 228, 17.8.1988, s. 31—37
Rådets direktiv 89/173/EEG I, II 1—2, III—VI; EGT nr L 67, 10.3.1989, s. 1—118
Rådets direktiv 89/680/EEG; EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 26
Rådets direktiv 89/681/EEG; EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 27—28
Rådets direktiv 89/682/EEG; EGT nr L 398, 30.12.1989, s. 29—30
Kommissionens direktiv 90/629/EEG; EGT nr L 341, 6.12.1990, s. 14—19
Kommissionens direktiv 95/54/EG; EGT nr L 266, 8.11.1995, s. 1—66
Kommissionens direktiv 96/38/EG; EGT nr L 187, 26.7.1996, s. 95—105
Kommissionens direktiv 96/63/EG; EGT nr L 253, 10.5.1996, s. 13—14
Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG; EGT nr L 277, 10.10.1997, s. 24—25
Kommissionens direktiv 98/38/EG; EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 13—14
Kommissionens direktiv 98/39/EG; EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 15
Kommissionens direktiv 98/40/EG; EGT nr L 171, 17.6.1998, s. 28—29
Kommissionens direktiv 98/89/EG; EGT nr L 322, 1.12.1998, s. 40—41
Kommissionens direktiv 1999/40/EG; EGT nr L 124, 18.5.1999, s. 11—13
Kommissionens direktiv 1999/55/EG; EGT nr L 146, 11.6.1999, s. 28—30
Kommissionens direktiv 1999/56/EG; EGT nr L 146, 11.6.1999, s. 31—32
Kommissionens direktiv 1999/57/EG; EGT nr L 148, 15.6.1999, s. 35—36
Kommissionens direktiv 1999/58/EG; EGT nr L 148, 15.6.1999, s. 37—38
Rådets direktiv 1999/86/EG; EGT nr L 297, 18.11.1999, s. 22—23
Kommissionens direktiv 2000/1/EG; EGT nr L 021, 26.1.2000, s. 16—22
Kommissionens direktiv 2000/2/EG; EGT nr L 021, 26.1.2000, s. 23—31
Kommissionens direktiv 2000/19/EG; EGT nr L 094, 14.4.2000, s. 31—32
Kommissionens direktiv 2000/22/EG; EGT nr 107, 4.5.2000, s. 26—27
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG; EGT nr L 173, 12.7.2000, s. 1—34
Kommissionens beslut 2000/63/EG; EGT nr L 022, 27.1.2000, s. 66
Kommissionens direktiv 2001/3/EG; EGT nr L 028, 30.1.2001, s. 1—42
Kommissionens direktiv 2005/13/EG; EGT nr L 055, 1.3.2005, s. 35—55
Europaparlamentets och Rådets direktiv 2003/37/EG; EGT nr L 171, 9.7.2003, s. 1—80
Rådets direktiv 2004/66/EG; EGT nr L 168, 1.5.2004, s. 35—67
Kommissionens direktiv 2005/13/EG; EGT nr L 055, 1.3.2005, s. 35—54

Kraven på EG-typgodkännande för traktorer

EG-typgodkännandet av traktorer genomförs enligt kraven i följande direktiv:

rådets direktiv 74/151/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa delar och egenskaper hos jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 88/410/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 98/38/EG;

rådets direktiv 74/152/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om högsta konstruktiva hastighet och lastplattformar för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 88/412/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 98/89/EG;

rådets direktiv 74/346/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om backspeglar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 98/40/EG;

rådets direktiv 74/347/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om siktfältet och vindrutetorkare för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 79/1073/EEG, rådets direktiv 82/890/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG;

rådets direktiv 75/321/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningen på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och kommissionens direktiv 88/411/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 98/39/EG;

rådets direktiv 75/322/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om dämpning av radiostörningar som orsakas av gnisttändningsmotorer i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 97/54/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 2000/2/EG och 2001/3/EG;

rådets direktiv 76/115/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förankring av bilbälten i motorfordon i dess lydelse enligt rådets direktiv 81/575/EEG, kommissionens direktiv 82/318/EEG, 90/629/EEG och 96/38/EG;

rådets direktiv 76/432/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 96/63/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG;

rådets direktiv 76/763/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om passagersäten för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och rådets direktiv 1999/86/EG;

rådets direktiv 77/311/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om bullernivån på förarplatsen i hjulburna jordbruks- eller skogsbrukstraktorer i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG, och så det bestäms i kommissionens beslut 2000/63/EG om verkställigheten av artikel 2 i direktivet;

rådets direktiv 77/536/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skyddsågar för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 87/354/EEG och 89/680/EEG och kommissionens direktiv 1999/55/EG och så att det i bilaga VI står 17 för Finland;

rådets direktiv 78/764/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarsätet på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG samt kommissionens direktiv 83/190/EEG, 87/354/EEG, 88/465/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 1999/57/EG och så att det i bilaga II, punkt 3.5.2.1 står 17 för Finland;

rådets direktiv 78/933/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om installation av belysnings- och ljussignalanordningar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 1999/56/EG;

rådets direktiv 79/532/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av delar för belysnings- och ljussignalanordningar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG;

rådets direktiv 79/533/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kopplingsanordningen och backväxeln på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG och kommissionens direktiv 1999/58/EG;

rådets direktiv 79/622/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skyddsågar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul (statiska provningar) i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 82/953/EEG, 87/354/EEG, 88/413/EEG och 1999/40/EG och så att det i bilaga VI står 17 för Finland;

rådets direktiv 80/720/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förarutrymme, tillträde till förarplats samt dörrar och fönster på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 82/890/EEG, kommissionens direktiv 88/414/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG;

rådets direktiv 86/297/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kraftuttagen på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul samt skydd av dessa uttag i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG;

rådets direktiv 86/298/EEG om baktill monterade skyddsågar på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/682/EEG och kommissionens direktiv 2000/19/EG och så att det i bilaga VI står 17 för Finland;

rådets direktiv 86/415/EEG om montering, placering, manövrering och märkning av manöverorgan i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG;

rådets direktiv 87/402/EEG om skyddsbågar monterade framför förarsätet på smalspåriga jordbruks- och skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt rådets direktiv 89/681/EEG och kommissionens direktiv 2000/22/EG och så att det i bilaga VII står 17 för Finland;

rådets direktiv 89/173/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa delar och egenskaper på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2000/1/EG och så att det i bilaga III A, punkt 5.4.1. och bilaga V, punkt 2.1.3. står 17 för Finland;

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/54/EG om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG, 74/151/EEG, 74/152/EEG, 74/346/EEG, 74/347/EEG, 75/321/EEG, 75/322/EEG, 76/432/EEG, 76/763/EEG, 77/311/EEG, 77/537/EEG, 78/764/EEG, 78/933/EEG, 79/532/EEG, 79/533/EEG, 80/720/EEG, 86/297/EEG, 86/415/EEG och 89/173/EEG vad gäller den konstruktionsmässiga maximihastigheten för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul;

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer avsedda för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer och om ändring av rådets direktiv 74/150/EEG i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2005/13/EG;

kommissionens direktiv 2005/13/EG om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/25/EG om utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer avsedda för jordbruks- eller skogsbrukstraktorer, och om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer;

Nr 357

Kommunikationsministeriets förordning**om ändring av 60 och 64 § i kommunikationsministeriets förordning om traktorers, motorredskaps, terrängfordons, till dem hörande släpvagnars samt släpanordningars konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 19 maj 2005

I enlighet med kommunikationsministeriets beslut *ändras* i kommunikationsministeriets förordning av den 19 december 2002 om traktorers, motorredskaps, terrängfordons, till dem hörande släpvagnars samt släpanordningars konstruktion och utrustning (1251/2002) 60 och 64 § som följer:

60 §

Ljudsignalanordning

1. Ljudstyrkan på en ljudsignalanordning på ett terrängfordon, när den mäts på ett avstånd av sju meter framför fordonet skall vara minst 93 dBA och högst 104 dBA, för en snöskoter skall den dock vara minst 89 dBA eller om snöskotern inte är försedd med batteri, minst 76 dBA.

2. Ljudet skall vara oavbrutet och ha jämn tonhöjd.

3. På ett terrängfordon får finnas en backningsalarmanordning som avger periodiskt ljud vid backning eller då backväxeln är ilagd. Ljudstyrkan på backningsalarmanordningen får inte vara större än 75 dBA, mätt på ett avstånd av sju meter bakom fordonet.

4. En snöskoter som används som utryckningsfordon skall ha en ljudsignalanordning som avger ett varierande eller periodiskt ljud med en volym som är större än 104 dBA mätt på ett avstånd av sju meter framför fordonet. En sådan anordning får inte monteras på någon annan snöskoter.

64 §

Skyddshjälm för snöskoterförare

En skyddshjälm för snöskoterförare anses vara av godkänd modell enligt 89 § i vägtrafiklagen (267/1981) om den uppfyller kraven i rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om personlig skyddsutrustning (89/686/EEG) och den harmoniserade standarden EN 13781 som uppgjorts med stöd av direktivet samt är CE-märkt, om den är godkänd enligt E-reglementet nr 22/04 eller om den uppfyller kraven i standarden FMVSS 218.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

En sådan skyddshjälm för snöskoterförare som första gången tagits i bruk innan denna förordning träder i kraft får fortfarande användas i trafik, om den uppfyller de krav som gäller när denna förordning träder i kraft.

Utryckningsfordon som avses i denna förordning får förses med ljudsignalanordning enligt 60 § 4 mom. redan innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 19 maj 2005

Kommunikationsminister *Leena Luhtanen*

Överinspektör Maria Rautavirta

Nr 358

**Försvarsministeriets förordning
om ändring av 11 § i försvarsministeriets arbetsordning**

Given i Helsingfors den 25 maj 2005

I enlighet med försvarsministeriets beslut
ändras i försvarsministeriets arbetsordning av den 19 juni 2003 (585/2003) 11 § 3 mom.,
sådant det lyder i förordning 1230/2004, som följer:

11 §

Förvaltningspolitiska avdelningen

Till avdelningen hör sekretariatet för planeringskommissionen för försvarsinformation, om vars uppgifter bestäms i förordningen om planeringskommissionen för försvarsinformation (1073/1975).

Denna förordning träder i kraft den 15 juni 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 25 maj 2005

Försvarsminister *Seppo Kääriäinen*

Äldre regeringssekreterare Minnamaria Nurminen

Nr 359

**Utrikesministeriets förordning
om avgifter för utrikesförvaltningens prestationer**

Given i Helsingfors den 26 maj 2005

I enlighet med utrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992), sådan den lyder i lag 348/1994, och 39 § i lagen om konsulära tjänster (498/1999):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om de avgifter som uppbärs för utrikesministeriets och beskickningarnas prestationer.

Denna förordning tillämpas på honorärkonsulat i fråga om deras offentlighetsrättsliga prestationer.

2 §

Avgiftsfria prestationer

Utrikesministeriet och beskickningarna utför följande prestationer avgiftsfritt, om inte annat följer av 2 mom.

1) tjänsteuppdrag som inte direkt gäller en enskild person eller ett enskilt företag eller en grupp som på annat sätt klart avgränsats,

2) åtgärder av handräckningstyp, vilka gäller en enskild person och vidtas i allmänt intresse,

3) åtgärder för skötsel av ett ärende för en person som fått rättshjälp enligt rättshjälpslagen (257/2002),

4) nödvändiga tjänster enligt 12, 19, 20 och 22 § lagen om konsulära tjänster för dem som utomlands blivit nödställda eller anhållna,

åtalade eller häktade samt smärre ekonomiskt bistånd,

5) åtgärder som hör till socialmyndigheternas verksamhetsområde och gäller faderskapsutredning, barnskydd, vårdnad om barn och underhållstrygghet för barn, bistånd gällande situationer där någon olovligen bemäktigat sig barn samt åtgärder som med stöd av internationella konventioner om in- drivning av underhållsbidrag eller på basis av ömsesidighet är avgiftsfria,

6) exporttillstånd, exportintyg och intyg över att en vara blir i landet i fråga om produkter med dubbel användning,

7) förmedling av enskilda personers ansökningar och meddelanden till finska myndigheter när detta ankommer på beskickningarna,

8) förmedling av pensioner till utländska medborgare till följd av anställning inom utrikesförvaltningen samt förmedling av motsvarande prestationer som staten betalar,

9) ömsesidigt utbyte av upplysningar och utbildning, som anknyter till myndigheternas samarbete, samt andra ömsesidiga prestationer,

10) anskaffande eller sammanställande för statliga myndigheter av utredningar som gäller främmande staters lagstiftning,

11) information,

12) rådgivning och handledning som endast medför smärre kostnader,

13) informationsförmedling mellan Finland och andra stater eller internationella samfund,

14) utrikesministeriets bibliotekstjänst och utnyttjandet av forskarplatser,

15) tillhandahållande av handlingar och annat material i enlighet med lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), samt

16) utgivande av expedition, utdrag, kopia och betyg i samband med ett anställningsförhållande och andra liknande prestationer.

För eventuella nödvändiga särskilda kostnader uppbärs ersättning enligt 18 §.

I enlighet med internationell praxis eller på basis av ömsesidighet är följande prestationer avgiftsfria:

1) svar på främmande staters förfrågningar om finsk lagstiftning,

2) delgivning i Finland av rättegångshandlingar eller andra handlingar som anlänt från utlandet, samt

3) beviljande av identitetskort till medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman eller till medlemmar av deras familjer samt till en främmande stats honorärkonsul som verkar i Finland.

Om befrielse från betalandet av avgiftsbelagda prestationer i vissa fall bestäms i 4 § 5 mom., 5 § 4 och 5 mom., 6 § 4 mom., 8 § 3 mom., 11 § 2 mom., 12 § 2 mom., 14 § 2 mom., 15 § 2 mom. och 18 § 2 mom.

3 §

Avgiftsbelagda offentliga prestationer

Utrikesministeriet och beskickningarna uppbär avgift för följande offentliga prestationer:

- 1) resedokument,
- 2) visum,
- 3) uppehållstillstånd,
- 4) intyg,
- 5) förmedling av pengar och ordnande av ekonomiskt bistånd, samt
- 6) andra notariella prestationer och motsvarande offentliga prestationer.

För offentliga prestationer uppbärs fasta avgifter enligt 4-9 § samt ersättning enligt 18 § för eventuella särskilda kostnader.

I 12 § lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare (176/1987) bestäms om debitering av kostnader som utrikesförvaltningen förorsakas av anordnandet av hälsovård och företagshälsovård enligt nämnda lag.

4 §

Resedokument

För pass, diplomatpass, tjänstepass, pass för tjänsteresa och identitetskort uppbärs i expeditionsavgift 80 euro.

För nationell identitetshandling för sjömän, för främlingspass, för resedokument för flykting och för tillfälligt dokument som ersätter främlingspass eller resedokument för flykting samt för temporärt resedokument till medborgare i Europeiska unionen för hemresa (Emergency Travel Document ETD) uppbärs 80 euro.

Avgift uppbärs även för ett negativt beslut.

För nytt ikraftsättande under giltighetstiden av diplomatpass eller pass för tjänsteresa, som beviljats för resa eller uppdrag, uppbärs 20 euro.

Avgift uppbärs inte för pass som beviljas

- 1) republikens president och medlemmar av presidentens familj,
- 2) medlemmarna av statsrådet, eller
- 3) anställda inom utrikesförvaltningen eller medlemmar av deras familjer.

5 §

Visum

För visum, genomresevisum och visum för flygplatstransitering uppbärs i enlighet med Europeiska unionens råds beslut en expeditionsavgift på 35 euro.

Avgift uppbärs även för ett negativt beslut.

För överföring av gällande visum till ett nytt resedokument uppbärs 20 euro.

Avgift uppbärs inte hos

- 1) personer som inbjudits av riksdagen eller av Finlands regering,
- 2) innehavare av diplomatpass eller tjänste-

pass som i tjänsteuppdrag reser till Finland eller via Finland eller medlemmar av på orten anställd personal vid finska beskickningar som kommer till Finland i tjänsteuppdrag,

3) medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman eller medlemmar av deras familjer,

4) barn som antecknats i en förälders resedokument,

5) personer som genom beslut av statsrådet mottas i Finland som flyktingar, på grund av behov av skydd eller av vägande humanitära skäl,

6) personer som med stöd av en internationell överenskommelse erhåller visum utan avgift, samt personer som deltar i möten som anordnas i Finland av Förenta Nationerna och dess underorgan, av Europarådet, av Europeiska unionen eller av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa,

7) Finlands honorärkonsuler, och

8) medlemmar av lag samt inbjudna representanter som deltar i världsmästerskapen i friidrott som ordnas i Helsingfors 2005.

Visum kan utan avgift beviljas

1) till följd av storolyckor och motsvarande situationer, då humanitära skäl talar för det,

2) skolungdoms- och ungdomsgrupper som deltar i undervisnings-, kultur- eller idrotts-evenemang och som inbjudits av arrangörerna samt vilkas medlemmar är under 18 år, samt

3) innehavare av diplomatpass eller tjänste-pass eller deras familjemedlemmar, när det är av betydande värde för relationerna mellan Finland och en främmande stat.

6 §

Uppehållstillstånd

För uppehållstillstånd som har sökts före inresa uppbärs avgift enligt inrikesministeriets förordning om Utlänningsverkets avgiftsbelagda prestationer (1344/2004). Avgift uppbärs även för ett negativt beslut.

För överföring av gällande tillstånd till ett nytt resedokument uppbärs 16 euro.

Avgift uppbärs inte hos

1) medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jäm-

förbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman eller medlemmar av deras familjer,

2) barn som antecknats i en förälders resedokument,

3) personer som genom beslut av statsrådet mottas i Finland som flyktingar, på grund av behov av skydd eller av vägande humanitära skäl, och

4) personer som deltar i utbytesprogram för ungdomar med stöd av bilaterala avtal eller andra internationella arrangemang på grundval av ömsesidighet.

7 §

Förmedling av pengar och ordnande av ekonomiskt bistånd

För förmedling av pengar och ordnande av ekonomiskt bistånd uppbärs 50 euro, dock inte för obetydligt ekonomiskt bistånd.

8 §

Intyg och utdrag

För intyg som skrivs in i en färdig handling eller för intyg som separat skrivs ut samt för utdrag ur handling uppbärs 12 euro vid ministeriet och 30 euro vid beskickningarna. Om flera intyg skrivs in i en och samma handling uppbärs avgift för varje intyg.

Med avvikelser från vad som bestäms i 1 mom. uppbärs för bevis av köpvittne 160 euro och för interimsnationalitetsbevis för handelsfartyg 200 euro.

Avgift uppbärs inte

1) för intyg som behövs för sökande av socialbidrag eller understöd, eller

2) för intyg som utfärdas till medlemmar av personalen vid i Finland ackrediterade diplomatiska och därmed jämförbara beskickningar samt vid i Finland verkande konsulat som leds av en utsänd tjänsteman.

9 §

Övriga offentlighetsrättsliga prestationer

För andra än i 2 § och 4—8 § avsedda åtgärder som ankommer på utrikesförvalt-

ningen enligt lag, förordning eller internationella överenskommelser uppbärs 40 euro. För åtgärder i samband med upprättandet av en ny skeppsdagbok uppbärs dock 160 euro och för mottagande av sjöförklaring 300 euro.

10 §

Andra avgiftsbelagda prestationer

Andra avgiftsbelagda prestationer är

- 1) delgivning till utlandet,
- 2) anskaffning av handling och utredande av adress,
- 3) handläggning av kvarlåtenskapsärende,
- 4) fotokopia eller annan kopia av handling, teknisk upptagning eller annat material,
- 5) tryckalster som inte gäller information,
- 6) användning av utrikesförvaltningens kurirpost och datanät,
- 7) föreläsar-, tolk-, översättnings-, utrednings- och efterforskningsstjänster samt andra sakkunnigtjänster,
- 8) utbildningstjänster,
- 9) användning av ministeriets och beskickningarnas lokaler, möbler och apparatur samt kontorstjänster, samt
- 10) annan prestation på basis av uppdrag och motsvarande, som hör till utrikesförvaltningens verksamhetsområde.

För andra avgiftsbelagda prestationer uppbärs i 11-17 § fastställda fasta avgifter, avgifter enligt debitering per timme eller avgifter enligt andra företagsekonomiska grunder.

11 §

Delgivning till utlandet

För delgivning av rättegångshandling eller annan handling uppbärs 100 euro. Avgift uppbärs också för delgivningsförsök.

Avgift uppbärs inte

- 1) i ärenden som lyder under allmänt åtal,
- 2) i ärenden enligt utlänningslagen (301/2004),
- 3) i ärenden där rättshjälp enligt rätts-hjälplagen (257/2002) har beviljats innan begäran om delgivning gjorts, eller
- 4) i ärenden som anhängiggjorts av sociala myndigheter på tjänstens vägnar.

12 §

Anskaffande av handling samt utredande av adress

För anskaffande av ämbetsbetyg eller av annan handling från utlandet och för utredande av en i utlandet bosatt persons adress uppbärs 80 euro. Avgift uppbärs också för försök att anskaffa handling eller utreda adress.

Avgift uppbärs inte hos myndigheter som sköter socialärenden och inte heller hos offentligt rättsliga samfund vars uppgifter hänförs till bevakningen av allmänt intresse.

13 §

Skötsel av kvarlåtenskapsärenden

I ärenden som gäller kvarlåtenskap i utlandet uppbärs följande avgifter

- 1) för bistånd i liten skala 100 euro,
- 2) för utredning, mottagande och redovisning av kvarlåtenskap till arvtagare 2 % av det belopp som skall redovisas, dock minst 100 euro och högst 6 000 euro, samt
- 3) för ovan i 2 punkten avsett bistånd samt för anskaffande, upprättande och översättning av handlingar som behövs sammanlagt 5 % av det belopp som skall redovisas, dock minst 150 euro och högst 10 000 euro.

Beskickningar som handhar kvarlåtenskapsärenden kan komma överens med honorärkonsulat om skötseln av ett ärende och om den ersättning som skall betalas för detta. Ersättningen till ett honorärkonsulat kan utgöra högst hälften av de summor som anges ovan under respektive punkt.

14 §

Kopior, avskrifter och trycksaker

För kopior uppbärs följande avgifter

- 1) Papperskopia i A 4-format 0,50 euro och i A 3-format 1 euro per sida,
- 2) kopia i maskinskrift på diskett 15 euro och på cd-rom 20 euro,
- 3) fotografi som ministeriet eller beskickningen har upphovsrätten till, 10 euro samt i publiceringsavgift 50 euro för varje publicering.

Avgift uppbärs inte om en kopia utges som en del av någon annan avgiftsbelagd prestation.

För förvaltningsområdets trycksaker, med undantag av informationsmaterial, uppbärs en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet.

15 §

Användning av utrikesförvaltningens kurirpost och datanät

För användningen av utrikesförvaltningens kurirpost får uppbäras fem (5) euro i expeditionavgift och försändelsens självkostnadspris enligt vikt och adressat i enlighet med utrikesministeriets föreskrift om personalens privata kurirförsändelser. Avgift kan också uppbäras hos mottagaren.

Avgift uppbärs inte hos presidentens kansli.

För användning av ministeriets datanät uppbärs 100 euro i månaden för varje användarnamn som inte hör till utrikesförvaltningen, om inte ministeriet på grundval av ömsesidighet beslutar annat.

16 §

Sakkunnigtjänster

För föreläsning, tolkning, översättning, utredning, efterforskning, och andra sakkunnigtjänster och motsvarande tjänster uppbärs en avgift som bestäms på företagsekonomiska grunder, dock minst 100 euro för varje timme som använts för att producera prestationen.

17 §

Övriga prestationer

För utbildningstjänster till utomstående, för användning av lokaler, inventarier och apparatur i ministeriets och beskickningarnas besittning, för kontorstjänster och andra prestationer som grundar sig på ett uppdrag uppbärs en avgift som bestäms på företagsekonomiska grunder, dock minst en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet.

18 §

Ersättning för särskilda kostnader

För utrikesförvaltningens nödvändiga särskilda kostnader för prestationer uppbärs utöver de fasta avgifter som bestäms i 4-15 § följande ersättningar:

1) för resekostnader och andra kostnader ett belopp som motsvarar resekostnadsersättningarna enligt bestämmelserna i statens allmänna tjänste- och arbetskollektivavtal eller de faktiska tilläggsutgifter för resan som bestäms på annat sätt, samt

2) utgifter för köp av tjänster av utomstående till fullt belopp, dock inte normala postavgifter.

Ersättning för särskilda kostnader uppbärs också i det fall att fast avgift inte uppbärs enligt bestämmelserna i denna förordning. Ersättning uppbärs dock inte om indrivningskostnaderna överstiger det belopp som skall uppbäras.

19 §

Betalningsvaluta

Beskickningarna uppbär avgifterna i euro eller i annan fritt konvertibel valuta i enlighet med vad utrikesministeriet har bestämt i fråga om användningen av valutor inom beskickningarnas betalningsrörelse. En avgift mottas dock i stationeringslandets valuta, om valutabestämmelserna i stationeringslandet förutsätter detta.

Som växelkurs för valuta används den kontokurs som ministeriet har fastställt. Valutabeloppet avrundas till den närmaste enhet som är i allmänt bruk inom den lokala betalningsrörelsen.

20 §

Avgifter som uppbärs av honorärkonsulat

De avgifter enligt 4-6 § som uppbärs av honorärkonsulaten redovisas till staten. Övriga avgifter som uppbärs med stöd av denna förordning stannar på honorärkonsulaten som ersättning för prestationer, om inte något annat har avtalats.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 359

21 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juni

Helsingfors den 26 maj 2005

2005 och gäller till och med den 31 december 2005. Avgifter enligt detta beslut uppbärs för prestationer som beställts under beslutets giltighetstid.

Minister *Erkki Tuomioja*

Ekonomidirektör Pekka Mattila